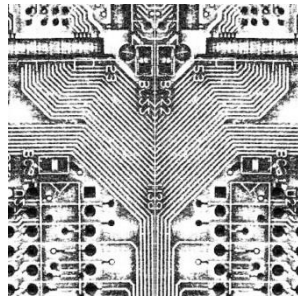

PAWILON POLSKI W WENECJI

Kontakt

projekt artystyczny złożony przez: Bartłomieja
Nowowiejskiego i Violę Tycz

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 60. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2024 r.

Ogólna koncepcja wystawy „KONTAKT”

Ideą projektu „Kontakt” jest spotkanie człowieka z człowiekiem w przestrzeni wyczyszczonej z jakichkolwiek wizualnych bodźców. Ideą wystawy jest zastąpienie konwencjonalnych prezentacji wizualnych, konwencjonalnych wrażeń wzrokowych, doznaniem, emocjami generowanymi przez mózg w niekonwencjonalnych okolicznościach, jakie stwarza zupełnie ciemne, pozbawione jakiegokolwiek światła, pomieszczenie. W świecie owej „bodźcowej próżni”, znajduje się żywy, realny człowiek. To wszystko.

W świecie przebodźcowanym obrazami, odbiorca ma stępioną percepcję, rozsypaną koncentrację, trudności ze skupieniem się na jednym obrazie. Gdy odetnie się jakiegokolwiek „rozpraszacze”, mózg przechodzi w stan „czujności”, koncentracji, strachu, niepewności, wyostrza zmysły, koncentruje uwagę na poszukiwaniu obrazu. Tym obrazem jest drugi człowiek.

Koncepcja ekspozycji - w zupełnie wyciemnionej Sali Pawilonu POLONIA, znajduje się na samym końcu Sali tylko jeden człowiek. Warunkiem oddziaływania wystawy jest wpuszczenie do Sali tylko pojedynczego widza zaopatrzonego w latarkę. Odbiorca, w zupełnych ciemnościach, po omacku, szuka obiektu/obrazu i znajduje drugiego, żywego człowieka /nie wirtualnego, nie projekcję, nie obraz utrwalony na płótnie/, żywy człowiek czekający na spotkanie z drugim człowiekiem. Skala emocji związanych z tym spotkaniem jest ogromna, wachlarz doznań – od strachu, poprzez ciekawość, próbę nawiązania kontaktu lub uniknięcia tego kontaktu, ucieczki, paniki. Skala doznań jest szeroka i nieobliczalna. A to tylko jest spotkanie człowieka z człowiekiem. Tylko i aż. Dobrze, gdyby odbiorcy, po wyjściu z Sali, byli poproszeni o nie spoilerowanie, nie opowiadanie, co widzieli w sali. Tym samym zaintrygowanie tym, co zobaczymy, jest jeszcze większe, tajemnica nie odziera nas z wrażeń, tylko dodaje je, chcemy zobaczyć to, co widzieli poprzednicy, chcemy dowiedzieć się.

Uzasadnienie – „KONTAKT” – co to jest w obecnych czasach żywy kontakt z żywym człowiekiem, w świecie zalogowanych, wirtualnych kontaktów ?

Autorski temat przewodni - Fora społecznościowe, portale, strony internetowe – niezliczone możliwości kontaktu. Z drugiej strony spotkania na polu walki, na wojnie w Ukrainie, czy innym zapalnym miejscu na świecie. Czy z tych kontaktów coś wynika ? Czy stać nas, ludzi, na żywy kontakt ? Czy boimy się go coraz bardziej ? Bo jest niebezpieczny, bo nie znamy konsekwencji kontaktu. Bo nie możemy wylogować się z niego /choć część widzów widząc już sam zarys człowieka, może podjąć decyzje o ucieczce/. Czy przyszłością będzie całkowita izolacja od wszelkich realnych kontaktów? A czy doznania neuronalne, to, co wygeneruje nasz mózg, jakie obrazy wyświetli, nie jest inną formą percepcji ?

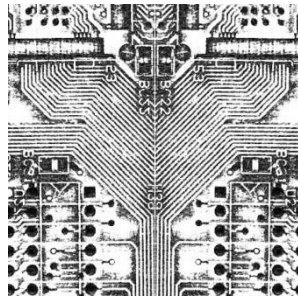
A z drugiej strony – TAJEMNICA – czyż nie jest pożądana w świecie totalnie racjonalnym, zbanalizowanym, podanym „na tacy” internetu. Czy ktoś jeszcze pamięta, że był czymkolwiek „zaciekawiony” w świecie krótkich filmików pokazujących wszelkie emocjonalne doznania ? Wszystko na wyciągnięcie ręki.

Minimalna koncepcja wystawy „KONTAKT” jest celowa. To haiku, krótka forma sterylnej, pozbawionej wizualizacji, obfitującej w ogromną skalę wewnętrznych doznań odbiorcy EKSPOZYCJA stanu emocjonalnego odbiorcy, jego wszelkich ograniczeń lub światopoglądów – sam odbiorca jest materią, z której konstruuje się przekaz.

A model/człowiek, który jest w środku Sali tylko stoi, nie mówi, przypatruje się, jest również minimalistyczny, nie stanowi zagrożenia dla odbiorcy, nie wykonuje żadnych ruchów, jest statyczny. Ma tam stać w oczekiwaniu na kontakt. Widz/odbiorca ma prawo rejestrowania KONTAKTU – można zrobić osobną galerię zdjęć, filmów z obecności w Sali oraz wyjścia odbiorcy z Sali. Zarejestrować, jeśli zgodzi się, jego stan emocjonalny po obejrzeniu ekspozycji. Będzie to dodatkowa, jakże bogata, dopełniająca projektu, odsłona wystawy. Jej sedno – reakcja na doznanie, osobisty rejestr uczuć w związku z kontaktem z drugim człowiekiem.

Warto zaznaczyć, że przed wejściem do Sali powinien stać, czuć, przewodnik, człowiek, który wręczy latarkę do oświetlenia wnętrza /latarka może być rodzajem polskiego gadżetu, który pozostaje jako pamiątka po wystawie/, który będzie prosił o nie spoilerowanie koncepcji wystawy, który będzie uspokajał zaniepokojonych widzów w kolejce do Sali. A kolejka na pewno ustawi się gigantyczna, gdyż każdy z odbiorców będzie poinformowany o niekonwencjonalnym pokazie w Polskim PAWILONIE SZTUKI i na tyle zdeterminowany i zaintrygowany, że pomimo długiego oczekiwania, będzie chciał wejść i przekonać się na własnej skórze, co jest w środku, tym bardziej, że będzie widział emocje ludzi wychodzących z Sali.

UWAGA dotycząca warunków technicznych Pawilonu wobec koncepcji wystawy: Świetliki w budynku są szklane i mają zamontowane elektryczne rolety umożliwiające całkowite zaciemnienie pawilonu, co działa na korzyść koncepcji.

The general concept of the "CONTACT" exhibition

The idea of the "Contact" project is a meeting of man with man in a space cleared of any visual stimuli. The idea of the exhibition is to replace conventional visual presentations, conventional visual impressions, sensations, emotions generated by the brain in unconventional circumstances, created by a completely dark room devoid of any light. In the world of this "stimulating vacuum", there is a living, real man. That's all.

In a world overstimulated by images, the recipient has blunted perception, scattered concentration, difficulties with focusing on one image. When any "distractions" are cut off, the brain goes into a state of "vigilance", concentration, fear, uncertainty, sharpens the senses, focuses attention on searching for the image. This image is another man.

The concept of the exhibition - in the completely dark room of the POLONIA Pavilion, there is only one person at the very end of the room. The condition of the exhibition's impact is that only a single viewer with a flashlight is admitted to the Hall. The recipient, in complete darkness, in the dark, looks for an object/image and finds another, living person /not a virtual one, not a projection, not an image fixed on canvas/, a living person waiting to meet another person. The scale of emotions associated with this meeting is huge, the range of sensations - from fear, through curiosity, attempts to make contact or avoid this contact, escape, panic. The scale of sensations is wide and unpredictable. And this is just a man-to-man meeting. And only until. It would be good if the recipients, after leaving the room, were asked not to spoiler, not to tell what they saw in the room. Thus, the intrigue with what we will see is even greater, the mystery does not deprive us of the impressions, but adds them, we want to see what our predecessors saw, we want to find out.

Justification - "CONTACT" - what is live contact with a living person nowadays, in the world of logged in virtual contacts?

Author's theme - Social forums, portals, websites - countless possibilities of contact. On the other hand, meetings on the battlefield, in the war in Ukraine or other volatile place in the world. Is there anything to these contacts? Can we humans afford live contact? Are we more and more afraid of him? Because it's dangerous, because we don't know the consequences of contact. Because we cannot log out of it /although some viewers, seeing the very outline of a man, may decide to escape/. Will the future be complete isolation from all real contact? And aren't neuronal sensations, what our brain generates, what images it displays, not another form of perception?

And on the other hand - MYSTERY - isn't it desirable in a totally rational, trivialized world, served "on a tray" of the Internet. Does anyone else remember being "curious" about

anything in the world of short videos showing all sorts of emotional experiences? Everything at your fingertips.

The minimal concept of the "CONTACT" exhibition is intentional. It is a haiku, a short form of sterile, devoid of visualization, abounding in a huge scale of internal experiences of the recipient. EXHIBITION of the recipient's emotional state, any limitations or worldviews - the recipient himself is the material from which the message is constructed.

And the model/person who is in the middle of the room just stands, does not speak, stares, is also minimalist, poses no threat to the viewer, does not make any movements, is static. He is to stand there awaiting contact. The viewer/recipient has the right to register the CONTACT - you can make a separate gallery of photos, videos from the presence in the room and the recipient's exit from the room. Record, if he agrees, his emotional state after seeing the exhibition. It will be an additional, very rich, project-complementing edition of the exhibition. Its essence - a reaction to the experience, a personal record of feelings in connection with contact with another person.

It is worth noting that in front of the entrance to the Hall there should be a guide, a man who will give you a flashlight to illuminate the interior /the flashlight can be a kind of Polish gadget that remains as a souvenir after the exhibition/ who will ask you not to spoil the concept of the exhibition, which will he calmed the anxious spectators in line at the Hall. And the queue will surely be gigantic, because each of the recipients will be informed about the unconventional show at the Polish ART PAVILION and so determined and intrigued that, despite the long wait, they will want to go in and see for themselves what is inside, all the more that he will see the emotions of people leaving the room.

NOTE regarding the Pavilion's technical conditions in relation to the exhibition concept: Skylights in the building are made of glass and have electric roller blinds installed that enable complete blackout of the pavilion, which works in favor of the concept.